

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Bd. Republicii nr. 34
București, Sector 2,
Tel. 15.03.39

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRANESC
creștin și democrat

ANUL XXII
(Seria a IV-a nr. 34)

Joi
15 martie 1990

COTIDIAN DE SEARĂ

4 pagini — 1 leu

SÎNTEM CU ARMATA Exemplul așteptat

Ziarul nostru, ca organ de partid, a îmbrățișat de la bun început, cu toată convingerea, cauza democratizării armatei. Cind alte cotidiane stăteau în expectativă, se mulțumeau să publice doar știri despre acțiunea patriotică a tinerilor ofițeri (unele treceau evenimentul sub tăcere, probabil din motive de... spațiu), **Dreptatea** a început să insereze în paginile sale articole de opinie, pentru că Partidul Național Țăranesc — creștin și democrat a înțeles că aici se află una din principalele chei pentru trecerea la democratizarea reală a societății românești, prin debarasarea hotărâtă de principile și tezele comuniste.

Importanța acestei chei, trebuie să recunoaștem, o fost sesizată și de alții. Cind spunem asta, ne gândim la cei care, deținând vremelnice puteri, au lăsat sute de cadre din armată să aștepte, zile și nopți, în picioare, în Piața Victoriei, fără o-și găsi timp să discute cu ei, să-i întrebe ce doresc, pentru ce și-au părăsit tihna căminelor, expunându-se voluntar privațiunilor și riscului. Acești alții au sperat că glasul cadrelor militare va putea fi înăbușit prin vechia metodă a tacerii cu vederea, prin intimidări, amenințări, tergiversări etc. Incluzi în această categorie și ziarul care n-a luat atitudine, mai ales după ce **adevăratul** era cunoscut în întreaga țară.

În acest răstimp, adică din 14 februarie pînă azi, **Dreptatea** a publicat nu mai puțin de 15 (cincisprezece) materiale despre armată, toate acestea exprimînd, fără echivoc, sprijinul partidului și ziarului nostru pentru revendicările și propunerile Comitetului de inițiativă al cadrelor militare.

Întrucît și la adunarea cu reprezentanții armatei, de luni 12 martie a.c., una dintre ideile exprimate cu pregnanță de acești buni ofițeri, subofițeri și mîștri militari, este aceea referitoare la necesitatea precizării, de către toate partidele politice, a pozițiilor și concepțiilor față de armată, subliniem: în articolele publicate de **Dreptatea** la 17 februarie (**Armata e cu noi**) și 21 februarie (**Jocul cu noi**) ca și în alte materiale, am luat poziție fermă de solidarizare cu armata, exprimînd ideea că întreaga societate așteaptă de la armată un exemplu de democratizare în ordine și disciplină, din mers.

Ei bine, putem exprima cititorilor noștri satisfacția că exemplul prezis și așteptat de noi a fost dat.

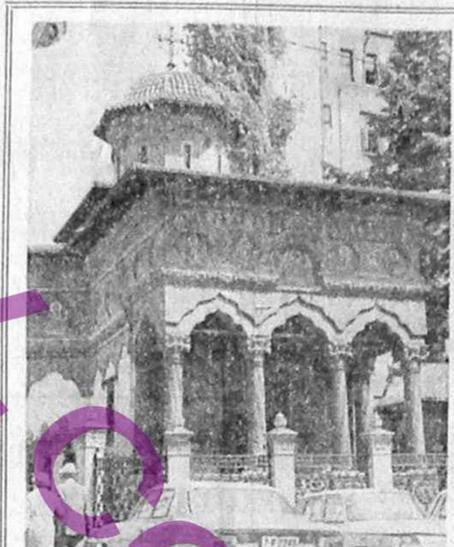
Adunarea cadrelor militare, desfășurată la 12 martie a.c. din ordinul d-lui ministru al Apărării Naționale, a fost un exemplu de disciplină militară și hotărîre fermă pentru aplicarea măsurilor radicale de democratizare a armatei propuse de comitetul de inițiativă, de restructurare a principiilor de organizare a acesteia în așa fel încît, în cel mai scurt timp posibil, poporul să dispună de o armată la nivelul cerințelor spirituale de mileniu, o armată aliată efectiv în slujba poporului, neobservabilă nici unui partid și nici unei persoane. Căci, partidele, și mai ales persoanele, sînt trecătoare, pe cînd poporul e veșnic și va avea nevoie, totdeauna, de un scut de apărare.

Deci, exemplul dorit și așteptat a fost dat, iar armata, în întregul ei, de la ministru la soldat, merită lauda noastră.

Sperăm să fim destul de tari, destul de demni, să putem urma acest exemplu.

Despre felul cum s-a desfășurat adunarea din 12 martie a.c. și problemele discutate, în numerele noastre viitoare, căci **Dreptatea** nu consideră încheiată problema democratizării armatei și o va reflecta și în viitor, cu tot obito interes.

ALEC SIMIONESCU

Biserica Stavropoleos din Capitală
Foto : ROMPRES

Țăranii vor pămînt

Aceasta este o realitate de care acum trebuie ca toată lumea să țină cont. Țăranul, țipa țării dintotdeauna, cere să-i dăm înapoi ceea ce a ne putea da bucate — bucate multe și bune. Țăranul vrea pămînt, să-i steie pămîntul lui, să-l lucreze cu rostul cu care tine mîntă că-l lucrea odinioară, cînd se apropia de cu dragostea fiului către părintele său. Țăranul e fiul pămîntului său, dar a fost silit să spună că-și reneagă părintele. În sufletul său însă, el l-a păstrat ca pe-o icoană în taină — la pămînt te întorci întotdeauna, chiar dacă el nu mai e decît un mormînt, un sentiment veștit, o amintire caldă despre altă lume. **Pămîntul țăranului** n-a fost niciodată doar proprietatea țăranului: aburul pămîntului, în zori de zi și țăranul ce se apleacă asupra pămîntului — sînt și de o natură renege părintele — pămîntul — țăranul a fost silit de fapt să-și renege sufletul.

Dar erau „vremuri noi”, și vremurilor noi nu trebuia să li se opună nimic. Țăranilor li s-au luat pămînturile cu

forța, ele au fost strînse la un loc, în „colectivă”, iar țăranilor li s-a spus că pămîntul acela e **pămîntul lor**, al tuturor. Și dacă tot era „al lor”, vor veni alții să le comande cînd și cu ce să-l cultive și să decida cînd din recolta îl revine țăranului de pe pămîntul lui, **muncii de el**. Pămîntul colectiv (cooperativei) a fost pentru țăran cel mult un mijloc de subsistență, iar el, din țăran, a devenit de fapt muncitor agricol, dar legat de gîlcă muncitor agricol doar într-un singur loc putea fi.

Și acum din nou sînt vremuri noi, și țăranul vrea pămînt, nu cooperativă. Să-i dăm, profund de renălitate favorabilă că la noi cooperativizarea a ținut doar 30 de ani și — fie pentru că timpul acesta a fost în sine prea scurt, fie pentru că în cazul special al țăranului român dragostea de pămînt curge prin toate venele lui — țăranul încă vrea să aibă pămîntul lui, țăranul vrea să aibă pămîntul în proprietate, nu în folosință; să profităm de experiența din ultimii ani din U.R.S.S., unde s-a încercat tot darea în folosință, dar lucrurile n-au reușit să revoluțio-

neze agricultura, căci țăranul a fost nelăcuzător într-o formă de compromis. Să profităm de această experiență, care ne scutește de a mai experimenta încă o dată.

Cum s-a ieșit în întimplarea voinței țăranilor de-a li se da pămînt? Decretul-lege nr. 42 este de fapt autorizarea de supraveghere a C.A.P.-urilor, căci consiliile de conducere ale acestora sînt investite cu dreptul de a hotărî ce pămînt dau în folosință îndelungată țăranilor, priile de a se debarasa de suprafețele proaste și, rămînd cu cele bune, precum și cu întreaga bază mecanică, să poată arăta superioritatea rezultatelor cooperatiste față de cele individuale. Se argumentează necesitatea păstrării C.A.P.-urilor și prin aceea că nu toți sătenii vor să le dea. Nomenclatura sătească (precum cea a partidului, a vechii administrații, în locurile proprii „activității” ei) e de înțeles că nu vrea să aadă de desființarea cooperativei, de la

CRISTIAN TIBERIU POPESCU

(Continuare în pagina 2-a)

Ce-ți doare eu ție, dulce Parlament?... Parlament?...

— Dacă ai fi copleșit, ai dori ca toți parlamentarii tăi să facă act de prezență, înainte ca nimeni să se scurpe în celălalt eu.

— Dacă ai fi securizat, nu ai tolera orele sau zilele în rîndurile membrilor tăi.

— Dacă ai fi cenzor teatral, nu ai permite să se joace o astfel de comedie pe scenă.

Dar cum nu sînt decît un simplu reporter, venit la ora fixată, împreună cu colegii de-a mei să consemnez din cuvîntul participanților, ce-ți pot da doar mai mult decît:

Prezență 100%, televiziune în direct,
Diplomatice parlamentare, prietenie și respect,
Libertate de exprimare, suflet interesat,
Dulce Parlament, asta fi-o doresc!!!

CORNELIA DIMOFTE

Prin campusul universitar bîntuie o lozincă

O nouă lozincă bîntuie prin campusul universitar: apolitismul. Raționamentul celor care au lansat-o este relativ simplu, mînd în exclusivitate pe negarea totală a statutului stăruințelor din perioada dictaturii ceaușiste. Deci, de la „asectism” la apolitism, o mutare de bun simț (paradox, bună credință) care lasă studenților liberă calea către cunoaștere. Și, ca atare, ea a fost îmbrățișată cu fervoare în limbajul comun prin axioma „studenții să-și vadă de învățatură”.

Nu mai că o asemenea înșiruire de aserțiuni „de bună credință” conturează, în final, un „apel de conștiință” ca un semnal de alarmă! Pentru că totul se bazează pe o confuzie de termeni, o gîndire a conuziei bine întinse care suplimentează, la ora actuală, existența unei vieți politice.

Dezideologizarea științei și excluderea organizării politice din mediul universitar sînt una, iar apolitismul cu totul altă. Apolitismul este apatie sau dezinteres declarat față de problemele politice, deci de modul de exercitare a puterii în cetate. Cum nu putem accepta varianta apatiei pentru un grup social

care s-a aflat în fruntea Revoluției din decembrie 1989, atunci cînd a fost răsturnată o putere politică — odioasă în sine, dar și ca susținătoare a unui sistem social-politic nedrept — ne mai rămîne alternativă „dezinteresului” programatic.

Or, această alternativă este la fel de păgubosă, în ultima instanță, ca și „apolitismul”. Aservirea totală la o ideologie și o putere unică tîne de o „lehnă” — căsușul în gură, iar apolitismul de cea a lui „n-aude, nu vede”. Echivalența lor provine din intenția clară a celui care propovăduiește asemenea tehnici de a impune individului un anumit comportament de grup și a forța astfel un „absentism” din viața politică a țării.

Oare cineva dorește o democrație de tip „sindicalist” în care opiniile indivizilor să fie în exclusivitate canalizate asupra chestiunilor sociale și economice? „Studentul” la învățatură, „muncitorul” la muncă, „soldatul” la instrucție, „țăranul” la arat etc., deci „fiecăre-n banca lui”, iar la „catedră” politicienii de tip „activist”. Parcă s-a mai împlinit odată...

Nu vrem, prin aceasta, să bagatelizăm necesitatea organizării unor sindicate puternice în orice domeniu de activitate ci numai să atragem atenția că opțiunea politică individuală nu trebuie să fie îngrădită în nici un fel, pentru că altfel nu vom mai putea vorbi de democrație.

Le pot fi studenților atât de indiferente caracterul și modul de exercitare a puterii politice? Cînd se vor prezenta, după abolirea, la locul de muncă vor primi odată cu instrucțiunile de protecție a muncii și „un îndreptar pentru comportamentul politic”? Oare înainte de decembrie 1989 abateră de la politica unică și monolitică a un ce personal, acum apolitismul trebuie să devină o conduită a obținerii unor drepturi elementare?

Cine acreditează imaginea unei studenții imitare, care trebuie astfel exclusiv de pe echivocul politice? Vine guvernul X, pleacă guvernul Y, noi studenții voim rămînem, numai să nu ne ia bursele!

Concluzia logică este că studenții sînt buni numai în revoluție. Dacă e nevoie, cu plăcere!

TRAIAN ILIESCU

— Domnule Mazilu încercăm de două zile să vă luăm un interviu, dar am avut mari dificultăți în a vă aborda. Profităm că ați ieșit acum din sala de ședințe a Consiliului Prezidențial pentru a vă întreba ce vi se pare în ceea ce privește impresiile pe care le-ați avut din călătoria efectuată la Nașionele Unite din Elveția și din S.U.A.

— În debaterile de la Geneva ale Comisiei Drepturilor Omului și în discuțiile avute la Nașionele Unite cu secretarul general Javier Perez de Cuellar și cu alte personalități ale O.N.U., secretari și alte persoane cu funcții de mare răspundere, precum și în contactele mele avute cu personalități americane și elvețiene, am ajuns la concluzia că Revoluția română prezintă un mare interes, că aceste personalități au urmărit cu emoție transformările din România și că încearcă să înțeleagă și să interpreteze evoluțiile actuale și viitoare din țară. În același timp personalități din diverse țări ale lumii prezente în cadrul acestor organisme și îndobîzite în cadrul Comisiei Drepturilor Omului, se preocupă de evoluțiile prezente și mai ales viitoare ale democrației românești. Impresia mea este că Revoluția română se află astăzi în centrul atenției țărilor din lumea occidentală, a celor din lumea fostă comunistă și a celor din lumea a treia.

Totă lumea a privit cu emoție eliberarea noastră și prezența mea la sesiunea Comisiei Drepturilor Omului, prima dată după cinci ani de detenție, perioadă în care am elaborat raportul meu dedicat Drepturilor Omului, suferințele și durerile poporului român. Mari emoții sînt și în legătură cu evoluțiile din acest moment din țara noastră și mai ales în legătură cu alegerea din parlamentul viitor al României pentru Constituanta care urmează să fie înființată în mai, sau la o altă dată a anului acesta.

— Care este poziția forurilor competente ale Nașionelor Unite și îndobîzite a Comisiei Drepturilor Omului cu privire la situația din România?

— Toate forurile Nașionelor Unite și îndobîzite Comisia pentru Drepturile Omului,

au hotărît în 1989 să trimită o misiune specială în țara noastră pentru a ancheta situația drepturilor omului, mai cu seamă violențele grave care aveau loc în acest perioadă. Am prezentat un raport în fața Comisiei Drepturilor Omului, raport susținut de către Raportorul Special al Organizației Mondiale, dl. Joseph Volan, care a și fost în țara noastră pentru câteva zile, subliniind transformările și schimbările pe care le-au adus în țara noastră mișcările care au avut loc în decembrie 1989. În același timp, a exprimat și unele îndobîzite și dificultăți pe care le constată să există și acum în țara noastră, încercări de reducere și restrîngere a drepturilor și libertăților individuale, încercări care continuă să se manifeste cu privire la unele formațiuni politice și activitățile lor. Totodată, s-a subliniat la Comisia Drepturilor Omului, necesitatea ca anali-

HORIA NIȚA

(Continuare în pagina 4-a)

Un punct de vedere

Vreau mai întîi să mă refer la noțiunea de „partid istoric”. Calificativul este atribuit în prezent partidelor Național Țăranesc c.d., Național Liberal și Social Democrat. Presa neo-comunistă atribuie noțiunii un sens peiorativ, reținînd practica din anii ‘44-47 prin care se nominalizau formațiunile politice prezidate de Iuliu Maniu, Constantin-Dinu Brătianu și Titel Petrescu. În fapt, sensul acordat adjectivului „istoric” se referă la rolul jucat în istoria țării noastre de către aceste partide.

Partidul Național Țăranesc s-a format prin fuziunea marelei Partid Național din Ardeal, condus de Iuliu Maniu, care jucase un rol istoric în lupta pentru drepturile românilor în monarhia austro-ungară cu Partidul Țăranesc, condus de Ion Mihalache din vechiul Regat. Rolul istoric al Partidului Liberal s-a afirmat în marile înfrînturi: Independența de stat, proclamarea Regatului, Marea Unire împotriva țării străine, reforma electorală, Constituția din 1923. Aceste partide (Național Țăranesc și Național Liberal) au colaborat spre a se împotrivi dictaturii personale a lui Carol II, a lui Antonescu, și mai ales celei a partidului comunist. Sub dictatura comunistă au căzut victime, murind ca martiri în închisori, Iuliu Maniu și Dinu Brătianu, Gheorghe Brătianu și Ion Mihalache.

Reîntrind în legalitate și în arena politică, partidele istorice au elaborat un program adecvat etapei actuale. Examinarea lor în paralel atestă multe puncte comune, unele nuanțe și câteva diferențe.

Trebuie amintit că în democrațiile occidentale ultimele decenii au apropiat mult programele unor partide aliate, care își disputau guvernarea. În Franța, de pildă, marile formațiuni RPR și UDF au în fapt programe atât de asemănătoare, încît există un puternic curent pentru constituirea lor într-un partid. Chiar și socialii care au guvernat

în colaborare cu partidul comunist sau cu sprijinul acestuia. Între 1981-88 și guvernarea țării din 1989, fără comunisti, nu trebuia să-și părăsească pe rînd pozițiile marxiste inițiale, admitîndu-și primului necesar al economiei liberale, superioritatea capitalismului asupra comunismului, totul cu respectarea regulilor democratice. De aceste reguli democratice nu s-au bucurat partidele istorice din România sub guvernările comuniste, nici în perioada lui dej nici în cea a lui Ceaușescu, așa cum nu se bucură nici în prezent.

Pentru alegerea din noiembrie 1990 partidele istorice au purtat discuții în vederea prezentării unor liste comune. Acestea au fost realizate în unele județe din Transilvania. Grosulana falsificare a acestor liste din 1990, s-a făcut prin răsturnarea rezultatelor în favoarea așa zisului Bloc al Partidelor Democratice, dominat de comunisti. O confuzie, fără prea mare importanță, dar o confuzie totuși, au provocat-o tranșările, respectiv Guță Țăranescu de la național-liberal și Anton Alexandrescu de la țărani. În ce-l privește pe acesta din urmă, cei care vor lucra peste cîțiva ani în sectorul de asigurări de stat, condus de A. Alexandrescu, vor afla că posedă carnet de membru al partidului comunist, înainte de a se afirma ca țărân.

Frontul auto-instalat la putere, în decembrie 1989 și autoproclamat al „Salvării Naționale” poate să își schimbe de câteva ori numele, după rețetele pe care conducătorii săi le-au învățat în partidul din care provin și care l-a format și ridicat. Nu este exclus ca într-o grupare de eventual bloc, în care acesta s-ar prezenta în alături, pe lângă unele mini-partide înființate

CONSTANTIN MAREȘ
membru al Partidului
Național Liberal

(Continuare în pagina 4-a)

Cine trebuie să cadă?

Reprezentanții F.S.N. nu pierd nici o ocazie — ședințe parlamentare, vizite de lucru, interviuri etc. — să se prezinte ca o emanatie a Revoluției din 22 decembrie 1989. Sintetizînd aceste afirmări, în Front ar fi cuprins:

- Luptătorii pentru cauza democrației, pentru libertate și dreptate.
- Adevărații reprezentanți ai celor ce și-au vărsat sîngele pentru victoria revoluției.
- Cei mai îndreptății oameni în a conduce țara.
- Cei mai cinștii.
- Toți dizidenții.
- Infaptulorii unor mășuri capitale.
- Adevărații cunoscători ai istoriei și ai tradițiilor românești.

Oare așa să fie? Să încercăm să deslușim (uneori să reamintim) în ce măsură sînt cele de mai sus conforme cu viața, cu adevărul.

Desigur, în mijlocul acestei mîșcări au mai rămas destui oameni care încă nu s-au convins că pentru Front, democrația se rezumă la perestroika, la un comunism cu față umană. Libertatea a însemnat pentru țesele dreptul de a elibera pe cei care au tras în revoluționari, în achitarea celor care au înlesnit

fuga dictatorului și a soției sale, în stergerea de pe ziduri a lozincilor Revoluției. Cit privește dreptatea, prin tot ce a făcut și face, Frontul nu urmărește decît obținerea de avantaje imediate sau viitoare.

Sînt cu adevărat frontisti reprezentanții ai erorilor Revoluției? NU. În mod sigur nu! Dacă ar fi să începem cu dl. Iliescu și să terminăm cu ultimul membru al guvernului, cîți au luptat pe baricade? Unde erau cînd se abedia palatului c.c. al p.c.r.? Cine le-a anunțat victoria revoluției? Cum și cu ce au sosit la c.c. sau la televiziune?

Și apoi, și-au respectat ei angajamentul luat în fața întregii țări?

Desigur în conducere au rămas și cîțiva luptători. Am fi nedrepti să nu recunoaștem. Dar cîți sînt, numeric, în raport cu „noi veniți”?

Actualii membri ai guvernului și președintele C.P.U.N. sînt îndreptății în a conduce țara? Dacă ne gîndim numai cîți dintre ei au făcut parte din nomenclatura c.c. al p.c.r. și ne vom convinge de faptul că am fost crunt înșelați. Astfel aceste foste „dori” ale epocii, care au avut funcții din cele mai bine salarizate, se plîng că, în urma unor con-

troverse, draconicul bilibil i-a „marginalizat”, ajungînd ministri, adjuncti de ministri și seniori „directori”. Sărncii! Din ce-or fi trăit? Unii și-au completat studiile în alte țări. Care dintre filii de oameni simpli aveau asemenea acces?

Ajunsem la un punct foarte delicat: cineșta ca manifestare și comportament. Nu vom da nume. Nu de teamă, pentru că ani petrecuți în închisori ca detinuti politici ne-au călit. Dar cui ar folosi o listă de nume a unor membri marcanți ai F.S.N. ce au stat în spatele gratiilor pentru fapte penale? Și vă asigurăm că o asemenea listă n-ar fi scurtă!

Ce se mai poate spune despre „cineșta” celor care strîc: „Vor să ne vină țara!”. „Ei s-au demascat!”, pentru că numai după o scurtă perioadă de timp să „comită” exact fațetele pentru care incriminăm pe alții.

Sînt ei cinștii, cînd pe 22 decembrie 1989, în fața întregii țări au făcut o anume declarație, iar numai după două luni, nează cele șase articole exact contrazis? Prin vocea cui s-a comunicat întregii României că Frontul nu va participa la alegeri? Cine declara că după alegeri vor

preda „ștafeta”, și existînd numai pentru a umple vidul de putere?

Nu aceștia care chemau urgent prin T.V.R. organele de ordine mascate sub formă de muncitori, îmbarcați în camioane și înarmați cu bile pentru a împăștia zecile de mii de manifestanți ce li se prezentau, cu adevărat democrație, dorința de a nu mai fi minșii, că li s-a furat Revoluția?

Cine altcineva decît F.S.N. a chemat minerii la București pentru o manifestare profront?

Cine altcineva decît aceștia Front a organizat contramanifestații pentru a crea discordia între intelectualitate și muncitorie?

Se poate numi cineșta organizație în parlament a unui grup turbulenț care împiedică orice lucru de cuvînt ce nu este conform cu linia lesenșită?

Alacarea unor sedii de partide și maltratarea unor activiști ai P.N.T.-c.d., unii ucizi cu săbiștea, sînt dovezi de cinșta și democrație?

Oare Frontul dispune în egală măsură de aceiași veni-

B. MIHAI

(Continuare în pagina 4-a)

O ÎNTREBARE PE ZI

Problema majoră a lumii de astăzi, și fără îndoială și de ieri și din todeauna, PACEA este element constitutiv al civilizației umane, al dezvoltării și progresului societății românești.

De aceea nu spunem un lucru nou rezonând axioma că este dorită și sperată de toată lumea de pe toate orizonturile și că este indiferent ce persoană, colectivitate, națiune sau stat trebuie să contribuie la salvarea și întărirea ei.

Țara noastră, România, eliberată, sperăm și credem pentru totdeauna, nu poate fi salvată de la această datorie și nu poate aduce și ea aportul său.

Acum, pe ocazia hotărîrii noastre cu privire în spiritul revoluționar al celor care s-au luptat în zilele instaurării, decembrie ‘89, de a redobîndi durata serviciului militar la 6 sau maximum 8 luni, care să fie în noua Constituție pe care ne-o fîurim.

Un mic prînz din altă parte a revoluției noastre de pe marșul către PACEA.

Dar este de benefic pe de altă parte și pentru noi.

România își declară astfel solemn opțiunea sa pentru pace, întîrind și în felul acesta absența oricărui revendicări care ar viza pe cineva. După cum noi, nu amenințăm pe nimeni, nici noi nu ne putem considera amenințați de cineva. Cu gîl!

IOAN FRÎNCU

(Continuare în pagina 4-a)

Cerem iertare!...

Doamne! Cine a mai născocit și democrația aceasta? Căci omul să aibă drepturi, să facă ce vrea, să te critice, să facă greve, iar domni zărisți să intre unde vor și să facă ce vor?

E prea de tot! Cum, domnule, să te amesteci în treburile interne ale cuiva? Iată, așa au făcut ziariștii de la revista Paris Match, care s-au amestecat în treburile noastre, să vadă cum tratăm noi nepretututele odrase! ale fostului „cel mai iubit fiu” în detenție provizorie, și au făcut și fotografi.

Am spus „provizorie” fiindcă s-ar putea „chiar” să le cerem iertare.

Doamne, și ce am văcut! Biata Zoica ea pe „masă” născă pe brazilian” și „arab”, bisculii și compoturi frantuzesti și sim noi, speciale chiar carne de import „special”?

Se mai vedea în poză și o lingură (să fie aceea din serviciul de aur?), dar toate acestea... pe o fată de masă albă, poate chiar apretată!

Despre pat, ce să mai spunem, se vedea ceareaf alb, și desigur cu saltea (să fie puf?)

Sincer să fiu, când am văzut altă modestie, m-am cutremurat! Cum, să nu aibă și un televizor color, acum cind TVR-Libera, a încheiat un contract cu o firmă americană (chiar asa, capitalistă), iar năstrucule de Ion Rațiu vrea să instaleze și el un post TV?

Doamne, cine a mai făcut această Cartă O.N.U. și Drepturile Omului?

Oare înainte și după 1948, omul nu avea drepturi?

Da, acum nu mai este ca atunci și noi nu vrem războare, dorim numai ca zeita dreptății să nu vadă și să nu dădă, acum „apararea are cuvântul” și deci putem spune asa cum stăneau înainte monarhii acestei țări: „La toți de față și viitori judecați...” vă cerem iertare.

Nina Ioniță, comandant de aeronavă

Eu plus doi copii într-o garsonieră = Democrație?

— Deci, Nina Ioniță, va fi primul interviu care îți se va la cinci mii de metri altitudine?

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Iartă-mă, dar cum așa glândesc, și-apoi în meseria lui fiecare vrea să fie un sportiv, chiar dacă nu ajunge campion mondial.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Deci, Nina Ioniță, va fi primul interviu care îți se va la cinci mii de metri altitudine?

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Iartă-mă, dar cum așa glândesc, și-apoi în meseria lui fiecare vrea să fie un sportiv, chiar dacă nu ajunge campion mondial.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

și balcanică. Ce ti-a lipsit ca să...

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Iartă-mă, dar cum așa glândesc, și-apoi în meseria lui fiecare vrea să fie un sportiv, chiar dacă nu ajunge campion mondial.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

— Inca n-am uitat acrobatiile tale aeriene care transformau în stane de piatră sau inebuneau până la delir zeci de mii de privitori. Probabil că privești înapoi fără minie și ești mulțumită cu ce ai realizat.

Adunarea generală a organizației P.N.T.-c.d., sectorul 3

Duminică, 4 martie 1990, a avut loc adunarea generală a Organizației Partidului Național Tărănesc-Creștin și Democrat a sectorului 3 care a avut la ordinea de zi analiza activității de la înființarea sa, până în prezent, completarea comitetului provizoriu al organizației și efectuarea unui larg schimb de opinii cu privire la problemele actuale și de perspectivă ale organizației.

La ședința au participat domnii Barbu Pițigoi, secretar general al partidului, Obreja Gheorghe, consilier, și Ion Antoniu, vicepreședinte al organizației municipale.

Sedința a fost prezidată de domnul av. Stelian Popa, președintele organizației sectorului 3, care a scos în evidență activitatea organizației.

Prin completarea comitetului provizoriu, acesta va avea următoarea componență: președinte: Stelian Popa; vicepreședinte: domnii prof. univ. Oprica Horia, Cărbunaru Constantin, ing. Rădulescu Romulus, dr. Dobrin Gheorghe; casier: Beneșcu Ilie; consilieri: Cîmpeanu Florin, Popa Mircea, dr. Rădulescu Galina și prof. Dan Rădulescu; secretar general: Gh. Beci.

A luat cuvîntul un număr de 20 de membri: muncitori, tehnicieni, ingineri, economiști, cadre didactice, medici și pensionari proveniți din cele mai diverse profesii, care și-au expus punctul de vedere personal asupra unor probleme importante și au făcut propuneri de îmbunătățire în activitatea organizației.

Securitatea și sindicatele

Modestă contribuție la o activitate de diagnostic și terapie

În toate întreprinderile din țară există ofiteri de securitate. Prezența lor era discretă. Nu erau cunoscuți decât de un număr mic de salariați, de regulă directorul și șefii de secție. Principala lor misiune era, printre altele, aceea de a coordona sau măcar de a ține legătura cu o rețea de agenți informatori.

Acești informatori figurau (de fapt) figurează încă) pe liste secrete, cu toate datele personale: nume, adresă, vîrstă, sex, studii, loc exact de muncă, modul cum a fost recrutat, număr de informări etc. Cum au fost și încă este posibil să fie) recrutați acești agenți informatori? De unde au fost? De ce?

O primă categorie o formează cei ce au fost recrutați prin diverse presiuni: — Salariații care se ocupau cu mici afaceri, vânzări de diverse obiecte cu suprapret, negustorii de tricouri, deodorante, produse alimentare deficitare etc.

— Posesorii de diverse vicii, adulteri, perversi sexuali, carțofori etc.

— Cei cu cereri de plecarea definitivă în străinătate.

— Spionii de profesie, indivizi cu aptitudini native pentru birfa și clevețala, descoperiți și cultivați special de securitate.

— Cei cu mijloace financiare modeste sau nelindestuțatoare.

De altfel toți erau plătiți într-un fel sau altul pentru serviciile lor.

A doua categorie o formau agenții de profesie infiltrați de securitate în întreprinderi, de regulă pentru perioade scurte de timp, cu execuția celor ce ocupau posturi cheie într-un sistem de culegere a informațiilor: telefoniste, secretare, curieri, portari etc.

Este de la sine înțeles că nu încriminăm aceste categorii de salariați, ci doar vrem să

Lambada în Gara de Nord

Cuvîntul Lambada a fost introdus la noi în țară odată cu revoluția. De atunci Lambada este în toate — în politică, în comerț și mai ales în comerțul ambulant.

Dar să revenim la Lambada comerțului ambulant ce se desfășoară pe peronele Gării de Nord din București.

Prin sondajul ce l-am făcut în data de 13.02.1990

(zi de ghinion) cu domnul locotenent major Luca Constantin de la Poliția T.F. a Gării de Nord, am constatat că se perindau tot felul de negustori de inele, cercei, cloșari și alte acareturi, sub autorizații eliberate de primării — secția financiară — fără să se specifice concret locul de vânzare.

Profund de cuvîntul „democrație” și lipsii de bun simț, rolesc negustorii murdari cu seminte prăjite, clătite, goșogi, chiftele și alte acedole, amestecîndu-se printre mulțimea grăbită spre casele de bilete.

mendați de echipele C.F.R., dar ce contează un 25 de lei cînd ei flutură dolarii pe sub măștile pilante?

Alături de amenzile date, organele de conducere ale Gării de Nord au înmînat cite o „NOTĂ” prin care se face cunoscut că în conformitate cu regulamentul de transport și traficele în vigoare la Calea Ferată, comerțul ambulant în zona Gării Ferate și pe peronele căilor este admisă numai cu autorizații tip C.F.R.

Ce a ajuns Gara de Nord — o LAMBADA COMERCIALĂ?

Foto: PETER GHEORGHE

BISERICA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ face cunoscut că duminică 18.03.1990, ora 16.00 la Sala Palatului se va prezenta un mesaj evanghelic din Sfința Scriptură.

Intrare liberă

Ceea ce ne-a determinat definitiv să credem că există o stare de ambiguitate a fost afirmația — care ne-a umplut de stupeoare — făcută de reprezentantul județului Suceava în ședința de vineri a C.P.U.N., cum că în acest județ industria alimentară a depășit cu circa 30% producția planificată la export! Asta aproape de declarațiile repetate făcute în ultimul timp — unele chiar în ședința parlamentului — că s-ar fi pus capăt exportului de alimente (și pentru ca acest lucru să se știe cit mai bine, el a căpătat greutatea cuvîntului scris, etichetele salamului de Sibiu fiind redactate în limba rusă).

Domnul prim-ministru pretinde că statul face un efort bugetar deoarece prețul kilowatt-ului oră de energie electrică a fost redus de la 2,50 lei la 85 de bani (prețul de producție real fiind de 53 de bani per kWh). Dar valoarea de 2,50 lei fusese stabilită de ceausescu în mod absolut artificial, fără nici o altă justificare în afară de aceea că putea și pe această cale să-și asigure fondurile necesare ridicării clădirilor sale monumentale. Ne întrebăm de ce, pentru buna imagine a guvernului, nu se ridică prețul benzinei la cinci-zeci de lei litru pentru ca apoi, într-un acces de generozitate, acesta să fie scăzut la valoarea lui reală?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

Pe de o parte avem de-a face cu gdezii și declarații eulogioase (sau cel puțin denotînd multă înțelegere...) la adresa politicii guvernului, iar pe de altă parte cu critici întretinute de faptul că pînă acum guvernul nu a declarat o direcție certă în politica economică pe care o urmează, chiar și pe perioada scurtă de timp cît a mai rămas pînă la alegeri; guvernul nu este decât provizoriu, asta o știe toată lumea, dar acest lucru pare că a fost pierdut din vedere atunci cînd domnul Roman, în răspunsurile la interelările care i-au fost adresate, vorbea de direcții de urmat în viitorul zecelor ani! Ne îndreptăm spre planja liberă sau spre un stinglam „original”, care este în curs de definitivare și care stă la pîndă, așteptînd momentul potrivit pentru a ne înfrumuseța din nou viețile?

rezolve singure contractările precum și toate problemele legate de producție, dar în același timp se subînțiază nevoia ca el să-și îndeplinească PLANUL pentru că comerțul nu ar trebui mai bine revizuit grănic planurile de producție, printre-o analiză pertinentă, pentru ca acestea să reflecte posibilitățile reale ale întreprinderilor? În multe cazuri avem de-a face cu sarcini de plan exasperant de mari, cu lipsa acută a materialelor prime, lucruri pentru care muncitorii nu au fost niciodată vinoavați și nu sint nici în prezent.

Pentru sporirea eficienței unor întreprinderi ar trebui desființată aberanta politică

surprins a fost afirmația tendențioasă conform căreia nivelul algeriei acestei piețe a fost „nevoia de a prezenta o societate pe care o credea rezultat” (avem bînuțelii yan ci se referă la cea a constituției din '23). Ne întrebăm dacă n-ar fi fost mai inductivă montarea unei piețe a președintelui-dramaturg Valclav Havel, am putea găsi acolo unele sugestii constructive care ar fi bine să fie transferate de pe mica pe marea scenă a țării, căci societatea noastră este aceea pe care trebuie să o schimbăm în bine, cea burgheză fiind prea decazută, se știe, pentru a se mai putea face ceva pentru ea (la de decăzută încît pînă și cetățenii Uniunii Sovietice

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Cu puțin timp în urmă, Dinu Cernescu ne anunța că a ales piesa de teatru „Ecu” (titlu cu trimiteri interesante de altfel) pentru a o monta într-un spectacol televizat, lucru pentru care nu pufem decât să-l felicităm; ceea ce a

vor să mai guste cite ceva din binefacerile capitalismului).

Se vorbește despre libertatea opțiunii politice dar s-au pregătit de mult adevizii tipărite de către F.S.N. (n-ar fi mai bine ca și buletinele de vot să fie tipărite cu răspunsuri tot?). Au apărut deja afirmații alături de altele pe care este înscris numele F.S.N.-ului, pentru ca și o minte foarte simplă să ajungă la concluzia că acesta este singurul autor al Revoluției (?).

Peste tot, în țările Europei de est au loc pregătiri la toate nivelurile societății pentru alegeri libere ce vor urma, iar noi, ca să nu fim mai prejos, ne pregătim în același sens, dar mai ales la nivelul securității care, pentru a nu-și pierde îndemnarea, urmărește asiduu pe cei care lucrează la zărele partidului istoric. Chiar nu se știe numărul exact al efectivelor securității?

Cînd este lucru dovenit că numai existența mai multor partide poate frîna tendința de a aluneca spre totalitarism, iar confruntarea de idei pe care o face posibilă democrația parlamentară poate împiedica adoptarea unor hotărîri dezastruoase, domnul Iliescu consideră că sistemul pluralist este depășit?

Căd n-ar fi bine să ne îndcărm și noi odată în mișcările de idei care se fac simțite în toată Europa de est?

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Cu puțin timp în urmă, Dinu Cernescu ne anunța că a ales piesa de teatru „Ecu” (titlu cu trimiteri interesante de altfel) pentru a o monta într-un spectacol televizat, lucru pentru care nu pufem decât să-l felicităm; ceea ce a

rezolve singure contractările precum și toate problemele legate de producție, dar în același timp se subînțiază nevoia ca el să-și îndeplinească PLANUL pentru că comerțul nu ar trebui mai bine revizuit grănic planurile de producție, printre-o analiză pertinentă, pentru ca acestea să reflecte posibilitățile reale ale întreprinderilor? În multe cazuri avem de-a face cu sarcini de plan exasperant de mari, cu lipsa acută a materialelor prime, lucruri pentru care muncitorii nu au fost niciodată vinoavați și nu sint nici în prezent.

Pentru sporirea eficienței unor întreprinderi ar trebui desființată aberanta politică

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate este creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

Starea de ambiguitate a fost creată în mare măsură și de compromisurile care se fac între „privirile îndreptate spre viitor” și cele care ne călăuzesc pașii încet dar sigur spre trecut. O stare de teamă și nesigurantă a apărut tocmai prin aducerea pe scena politică a unor foști stalinisti, sub pretextul că ar fi fost ostracizați de ceausescu. În timp ce Po-lonia era un prim-ministru, iar Cehoslovacia un președinte, amîndoi necomuniști, noi, după singura revoluție autentică din răsăritul Europei, revoluție plătită cu sînge, ne îndreptăm cu pași grăbiți spre generalizarea limbajului (și de ce nu și a metodelor) folosite de Ana Pauker în anul '50!

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

ILIE COSTACHE

Cine dă șampania?

Am văzut am menționat în numărul de ieri al ziarului nostru, Institutul Constituțional, Proiectul de Constituție Națională, cu foste rețușuri și modificări. Într-una din articolele din această secțiune, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție. Într-o altă analiză, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție. Într-o altă analiză, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție.

Am văzut am menționat în numărul de ieri al ziarului nostru, Institutul Constituțional, Proiectul de Constituție Națională, cu foste rețușuri și modificări. Într-una din articolele din această secțiune, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție. Într-o altă analiză, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție.

Am văzut am menționat în numărul de ieri al ziarului nostru, Institutul Constituțional, Proiectul de Constituție Națională, cu foste rețușuri și modificări. Într-una din articolele din această secțiune, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție. Într-o altă analiză, am prezentat o analiză critică a proiectului de Constituție.

Să se facă dreptate

A luat ființă Liga pentru Dreptate. Cea mai bună prezentare a programului este programul lansat. Iată-l redat pe scurt.

Scopul organizației este de a promova principiul adevărului pentru apărarea drepturilor, libertăților și demnității cetățenilor, în vederea menținerii nealterate a spiritului de justiție în România.

Art. 1 Liga... este persoană juridică... cu scop nepatrimonial, neutilitar și nepolitice.

Art. 2 Poate deveni membru... orice cetățean... care poate dovedi că a suferit nedreptăți în perioada dictaturii.

Art. 3 Organizația... poate analiza nedreptățile evidente și abuzurile flagrante... salvările de organele judiciare... Sprinjind... orice inițiativă... considerăm necesară instaurarea unei noi ordini de drept în țara noastră.

Art. 4 Organizația... este pronunțată pentru reorganizarea justiției prin revenirea la forma ei tradițională... obiectiv pentru care milităm a fi realizat imediat, înainte de alegerile de la 20 mai.

Art. 5 Cerem revizuirea înțregii legislații și a doctrinei juridice, adoptându-se legi noi și acte normative care să asigure înfăptuirea unei justiții adevărate.

Art. 6 Ne propunem ca în unele cazuri deosebite să colaborăm efectiv cu organele judiciare.

Art. 7 Liga pentru Dreptate luptă pentru eliminarea din legislație a prevederilor în dreptate împotriva drepturilor fundamentale ale omului.

Art. 8 Sprinjim... măsurile care se impun pentru schimbarea condițiilor sociale a magistratilor.

Art. 9 Liga pentru Dreptate poate adera la orice organism din țară sau străinătate, care luptă pentru idealuri similare.

Creдем că înființarea Ligii pentru Dreptate va fi de un real folos constituției celei de a treia puteri separate în stat, puterea judecătorească.

Asa cum știm, justiția și prin ea o mare parte a magistratilor, cei cinstiți și incoruptibili, au avut de suferit ingrijurile puterilor oculte ale partidului comunist român. Este o șansă ce nu trebuie ratată ca justiția însăși, ultragiată timp de decenți de nomenclatura comunistă, să fie muna cu cel nedreptății și împună să desăvârșască demolarea esafodajului întemeiat pe abuz, teroare și minciună.

PAS

P.S. Cerem scuze cititorilor noștri că nu am putut publica textul integral al programului. Promitem să o facem de îndată ce spațiul ne va permite.

● Ieri, din etapa a 22-a a Campionatului de fotbal, în Regie, Sp. Studențesc — F.C.M. Brașov 2-0 (meci devansat)

● Tot în devans din etapa a 20-a însă, astăzi, pe Dinamo, derby-ul Dinamo — Steaua, ora 15.30. Restul etapelor, duminică.

VICTOR DANC

Rufele murdare se spală în familie.

SOLUȚIE DE NECREZUT!

Într-o oră și jumătate de acuzată și contra acuzării „orificei revoluției” au făcut publice mai multe secrete decât în trei luni de interviuri în presa și la televiziune. Oameni buni, ați văzut cu toții ceea ce era de văzut!

Mai pot fi crezuți în continuare (dacă cineva a mai avut cumva năvitatea să-i creadă)?

De ce au tăcut luni de zile? Și cit o să-i mai lăsam să tacă?

De ce dl. Iliescu spune abia acum lucruri despre demisia dl.-ului Mazilu pe care atunci nu le-a spus?

De ce trebuie să aflăm de la dl. Căzimir Ionescu că s-a despărțit de dl. Mazilu cu lacrimi (de crocodilii?) în ochi?

De ce dl.-ul Petre Roman și Ion Iliescu admitt abia acum că au discutat despre o contra-manifestație „spontană” în zilele de 28 și 29 februarie?

De ce abia acum că la discuția despre contramanifestație (deci a existat o asemenea discuție) dl. Caramitru a fost singurul care s-a opus? Și dacă a fost împotriva de ce a admis să mai facă parte în continuare din C.F.S.N.?

Și mai ales de ce dl. Iliescu dorește mereu să discute „între patru ochi” cu dl. Mazilu? De ce nu în fața opiniei publice? Asa cum dl. Caramitru și alții civili au propus să se voteze. Are domnia sa ceva de ascuns?

De ce aflăm abia acum că revoluționarii s-au arstat unul pe alții cu pistolul (nu cu sulul) în coaste? Și toate acestea stau nimeni, în comparație cu secretele despre care nu suflă nimeni o vorbă. De ce?

Oricum, pînă una alta am găsit răspunsul la întrebarea, de ce dl. Caramitru a cerut să nu se mai transmită ședintele C.P.U.N.

Sper că l-au găsit și cititorii ziarului nostru. Și dacă l-au găsit îl asigurăm că le lăsam toată Libertatea să comunice tuturor celorlalți miline Dimineața Adevărul despre fostul C.F.S.N.

P.S. Dl. Iliescu a atras atenția adunării că intervenția dl.-ului Mazilu ea și atmosfera din sală i-au pus pe cei în cauză într-o postură ridicolă. Noi am zice mai curînd ridicolă. Rîdicol ar risca să devină poporul român alegînd asemenea oameni să-l reprezinte și să-l conducă.

Oicum întrebările pe care ne-am permis să le punem așteptăm un răspuns din partea celor cărora le-au fost adresate!

SERBAN POPA

Atenție la tren!

Continuare la apelul făcut în ziarul nostru nr. 21 din 9 martie crt.

Toate drumurile duc la gară! Nu li s-a pîrut deloc normal să răspundă chemării lor, numai în urma unor amenințări cu greva. Problema cea mai importantă a fost schimbarea clasei de salarizare și a grupelor de încadrare, în conformitate cu specificul muncii prestate.

Alte revendicări ale sindicatului sînt:

— Reglementarea înființării de școli profesionale în cadrul unităților de învățămînt din M.T.

— Recuperarea veniturilor câștigurate de la țară, ca urmare a imobilizării mijloacelor de transport, distrugerii acestora etc.

— Plata concediilor medicale să se efectueze în funcție de salariul tarifar, nu de vechime în muncă.

— Și lista continuă...

Acordarea unor sporuri în funcție de locul de muncă și perioada de desfășurare a activității, alții în cadrul acestor ministere, cît și în altele, nu vor duce oare la o inflație monetară?

Deplasîndu-ne la Consiliul Provizoriu de Unitate Națională, am încercat să luăm legătura cu dl. prim-ministru Petre Roman. Dar cum pînă la Dumnezee te mîlîncă sfîntii... (și eram alții de aproape de domnia sa), ne-a fost imposibil să-i aducem la cunoștință că la M.T. se solicită în continuare un reprezentant al guvernului, pentru a acceda asigurările necesare împiedicării grevei anunțate.

Intr-un firziu, am reușit să-l comunicăm totuși cele de mai sus dl. Căzimir Ionescu.

O singură oră de grevă generală ar fi însemnat îngrădirea economiei, aducînd un prejudiciu țării de câteva miliarde de lei.

Întelegem că reacoardarea unor drepturi pierdute în 45 de ani este dificilă, însă — cum s-a dovedit și în altele alte cazuri — nu și imposibilă!

CORNELIA DIMOFTE

Cine trebuie să cadă?

(Urmare din pag. 1)

turi, de aceeași condiții de desfășurare a activității politice ca și celelalte partide? De unde ar veniurile? Dacă sînt din țară, cine le-a donat? Nu cumva pe r. ul. U.S.R.-ul, U.C.-ul etc.? Și cu ce drept și le-a înșusit? Primesc cumva ajutor din exterior? De unde de ce? Știm că pentru celelalte partide s-a interzis primirea de ajutoare din străinătate. Atunci de ce Frontul beneficiază de „importuri”? Are cumva valută? Nu de alta, dar acuză pe alții că „împart dolari”, cu toate că le-ar fi foarte ușor să constate sărăcia partidelor din opoziție.

În jurul Frontului s-au strîns, în primele zile ale Revoluției, mulți dintre cei care au neocstat împotriva dictaturii. Este drept, unii au fost acaparati fără a li se cere consimțămîntul. Nu a trecut mult timp și o parte din acestia și-au dat demisia, constatînd că au fost înșelați, că F.S.N. se bazează, în continuare, pe vechile structuri, iar măsurile luate, legile adoptate nu reprezintă altceva decît înfăptuirea unor bariere pe care oricine le-ar fi luat după căderea ceaușismului. Dacă astăzi încă mai există în Front cîțiva dizidenți, sîntem convinși că și în sufletul lor își dau seama că au fost înșelați (și îl numim în rîndul acestora pe dl. S. Drăgan, dînsul ca fost membru marcant al fostei nomenclaturi, a devenit dizident atunci cînd a primit alte înșelînări nedemne pentru domnia sa. Și atunci cînd a „compus scrisoarea”, n-a făcut-o singur! Pe baza acestui fapt putem întreba: ceilalți cîini de ce nu au fost cooptați în Front?)

Sînt cei din F.S.N. cunosători cu adevărat ai istoriei și ai tradițiilor din țara noastră? Ar fi o aberație să răspundem afirmativ. România nu a fost niciodată comunistă, iar Frontul, prin tot ce face apără vechia nomenclatură, dar și vechile structuri.

Continuăm să trăim planificat, să ne dezvoltăm în sistem socialist, să menținem un aparat birocratic urias, să ascurm securitatea, înglobînd-o în M.A.P.N. sau aiurea. Știm, cu toții: ea există și nu poate fi decît în solda actualilor guvernămînti. Cum altfel se poate explica faptul că la procesele care au loc sînt judecate cîteva cadre. Dar unde sînt cei care au tras? Se plîmbă liberi pe străzile Bucureștiului, Timișoarei, Clujului, Sibului etc. De cine oare se teme procurorul Gică Popa? Un om se poate sinucide fără motiv? Cîții sinucidează pe care el a lăsat-o soției și veți înțelege!

Frontiștii sînt ei oare cunosători ai tradițiilor românești? Dacă ar fi, cooperati-vele agricole de producție erau de mult desființate. Țăranul nostru a iubit și iubește pămîntul. Dar să fie al lui, pe vecl, cu drept de moștenire! „Improprietarea” pe termen nelimitat cu 2.500-3.000 mp nu poate să-l atragă. El nu va investi nici bani și nici muncă pe un ogor care oricînd îl poate fi luat. Păstrînd c.a.n.-urile cu argumentul că numai astfel vom avea la toamnă pline, guvernul și cei ce îl susțin dovedesc că sînt de parte de a cunoaște sufletul simplu, dar curat al țăranului.

Tara noastră, fi și fiicele sale au așteptat, de la Revoluție, altceva decît reforme mărunte. Lupta și singele vîrst în acele zile de decembrie nu au fost pentru o formă mascată a comunismului. Acest superb tineret a luptat pentru democrație, libertate, adevăr. Pînă astăzi niciunul dintre aceste idealuri nu s-a realizat.

A căzut Lenin! Cine trebuie să mai cadă?

Și eu vreau acasă!

Sînt soldat sovietic și vreau acasă? Vă mai amintiți de mine? Cînd erati mai tineri, cei mai mulți dintre dvs. strigau la mitinguri: „Stalin și poporul rus / Libertate ne-au adus”. Eu mă bucuram și mi închipuam — că o faceti — din sinceritate. Fără să știu că erati siliti să o faceți. Într-ună din steaguri și în alta — automatul. Dar de doctrina pe care o reprezintă steagul, constat că nu mai aveți nevoie desigur de gloată din automat nu mî s-au terminat niciodată. Am fost proclamat garant al revoluției universale. Care trebuia să cuprîndă toată lumea. Inclusive pe cea putredă, capitalista și imperialista. În mod absolut!

Dar nu s-a întimplat să fie așa. Chiar dacă a fost prevă-

sati-mă să merg acasă unde am lăsat și eu părinți care nici nu știu dacă mai trăiesc. Tot în calitate de prieten am fost mobilizat și în Afganistan ca să înlocuim un guvern care se uita mai des spre Kremlin decît spre propriul său popor. Și toată lumea știe ce tragedie am provocat! Aura de simbol cu care am fost împodobit este prea grea. Cu atît mai mult cu cît m-am născut în estuarul Rîga sau în Imperiulimile Ashabadului. Și cînd mergeam în marea Capitală, auzindu-mă vorbind, a moscoviții se uita la mine curioși, pîrîindu-li-se că vorbesc o limbă străină.

Lăsați-mă să merg acasă așa cum l-ați lăsat și pe Lenin și încercați să mă uitați. Exportul de revoluție nu mai e la modă. Și marxismul nu e compatibil cu democrația.

ION UNTARU

Un punct de vedere

(Urmare din pag. 1)

ad-hoc, să găsim și în 1990 cîteva transfuzii de tipul „guști”. Cu atît mai necesară a-pare unirea într-un adevărat și necesar front democratic, al marilor partide istorice. Punctul central de plecare l-ar putea constitui o platformă comună bazată pe programele partidelor Național-Liberal, Național-Tărănesc c.d. și Social-Democrat Român.

Separarea celor trei puteri, legislativă, executivă și judecătorească, constituie un punct comun și indiscutabil. Cu privire la drepturile cetățenilor, programul național-tărănesc c.d. este mai explicit, făcînd referire directă la Declarația Universală a Drepturilor Omului a Națiunilor Unite și la acordurile internaționale, precum și la accesul liber la mijloacele de informare în masă. Este știut rolul politic ce îl joacă în zilele noastre mass-media — și în special televiziunea, despre care unii comentatori merg pînă acolo încît să o socotească, de fapt, a patra putere în stat.

Programul liberal evită evocarea unei viitoare forme constituționale, în timp ce național-tărănesc și social-democratii o lasă la latitudinea poporului suveran, care urmează să se pronunțe asupra ei prin-

tr-un referendum. Aceleași programe prevăd răspunderea penală a celor care din 1945 și pînă la 23 decembrie 1989 au comis acte de tortură, abuz de putere, corupție și încălcarea a drepturilor fundamentale ale omului. Formularea este clară, stînuind acest punct, nu în domeniul rîzburării ci în cel judiciar. De altfel, această se încadrează întru totul în prevederile Convenției, asupra împrescripibilității crimelor contra umanității, adoptată de Adunarea Generală ONU. În 1968 și ratificată de România în 1969. Un punct din Programul Național-Tărănesc c.d., care ar trebui adoptat în comun, este cel care consideră ca vechime în muncă perioada de detențiune, pentru toți deținutii politici din 1945 pînă în prezent. Este o măsură extrem de echilibrată și care ar constitui de altfel, cea mai mică reparație care ar fi adusă celor care au suferit pentru ideile de libertate și democrație. Cu privire la punctul din Programul Național-Tărănesc c.d. care menține în proprietatea statului unele mari întreprinderi de interes național, care ar urma însă să fie transformate în regi autonome,

Un proces oricum ireversibil

(Urmare din pag. 1)

zele cu privire la evoluția drepturilor omului în țara noastră s-a continuat și în viitor.

Aceasta reprezintă, după opinia mea, o garanție ca angajamentele pe care Revoluția din Decembrie le-a dobîndit să fie respectate și transpuse în viață și că nimeni în această țară, după tributul de singe plăt看 de tineretul revoluției, să nu aibă dreptul să o confie.

— Ce tendințe ați constatat în discuțiile avute cu personalitățile din S.U.A. și Elveția?

— Elveția, această țară neutră, atît de apropiată, care a participat la acțiunea „Satele României” — Operation Villages Roumaines —, este preocupată foarte mult de felul în care conducerea guvernului face trecerea spre un regim democratic.

În S.U.A. s-a manifestat o solidaritate activă a poporului american cu poporul român în zilele de foc ale Revoluției, acesta așteptînd acum să vadă, asemănător tuturor țărilor cu adevărat libere din lume, evoluția democrației din

Dialog cu cititorii

În fiecare zi ne vine o imensă cantitate de scrisori, din toate colțurile țării. Regretăm că deocamdată, nu avem nici spațiul și nici personalul necesar, de a se ocupa cu aceste scrisori.

Totuși, prin aceste scrisori, ne dăm seama de rolul important al ziarului Dreptatea, în crearea unui nou fel de gândire democratică și în speranța oamenilor în Partidul Național Tărănesc — creștin și democrat.

Toate scrisorile, se păstrează, se înregistrează cu grijă, fiindcă ele reprezintă primul test, postea, a realității din România.

Un grup de pensionari Buc. Sect. 3. Sîntem de acord cu Dvs.: „Parcă Dv. nu știți, dar poate că nu ați trăit cu noi, în țară să știți, că dacă nu erati scrisori în partid nu aveai drepturi, nu te vedea nimeni, cît puțin să supraviețuim, nu să trăiești în condiții omenești. Mai era domniilor și problema copiilor, care nu puteau merge la școală și asta pentru că sînt oameni de dezastru vieții lor. De ce nu puteți crede că sînt oameni de bună credință, care au fost înscrși, au plătit cotizația, dar care n-au făcut țării nici un rău”?

Nu sîntem de acord, cu aprecierile Dv. relativ la Doina Cornea și nici cele relative la cei prezenți în guvern. Pe ce vă buzați cînd faceți aceste afirmații? Mai ales cînd faceți afirmații că sînteiți „mulți pensionari, oameni cîlți”. Păcat că nu v-ați iscalit, ca peste cîteva ani, să vă arătăm propria dv. eroare.

Stumbea Const. București. Multumim pentru sondajul de opinie ce ni l-ați trimis. Este foarte instructiv. Mulți din cititorii noștri se întreabă, ce rost au aceste sondaje? Într-o vreme toată răboaie mondiale, întemeietorul Sociologiei în Țara noastră, Dim. Gusti, fost membru marcant în Partidul nostru, a scris un studiu în două volume: Cunoaștere și Acțiune. Sondajele ne dau prilejul de a cunoaște o realitate. Pe temeiul acestor realități, se poate întocmi un program de acțiune. Dacă ceaușescu, ar fi făcut un sondaj de opinie, pe chestia canalului Dunărea-Mare Neagră, sau a Palatului prezidențial, sîntem convinși, că n-ar mai fi trecut la aceste aberante construcții ce au sărăcit Țara. Aducem mulțumiri tuturor celor ce ne-au răspuns la sondaje.

Sierlan Aurel Gorj. Prezențați-vă la organizația județeană a Partidului Național Tărănesc-creștin și democrat, din Tirgu Jiu și vă înscrieți.

Veți fi primit cu toată dragostea.

Rusu Mihail Bala Mare. Regretăm că spațiul nu ne îngăduie, să dăm în extenso scrisoarea Dv., mai ales că ați lăcrat în mijlocul minierilor.

E drept că unii din mineri sînt așa cum sunteți Dv. „adversari învernați ai democrației”. Reproducem din scrisoarea Dv. adresată minierilor. „Și asta, din cauză că sînteți complet străini de această noțiune. Sînteți ca acei ce se trezesc pentru prima oară. În fața unor bucate alce și pe care le privește cu suspiciune, ca nu cumva să le producă indigestii și fără ca măcar să guste, le trag un scuipat sau poate și mai rău.

Că nu cunoașteți democrația cu binefacerea ei, desigur că nu purtați nici o vină. Dar ca să dezavuați ceva ce nu cunoașteți, este o greșeală flagrantă. Desigur că împrejurările în care v-ați născut, ați crescut și ați muncit, v-au privat de privilegiul de a cunoaște adevărata viață.”

Constantin Costă Timișoara. Regretăm că spațiul nu ne îngăduie să publicăm scrisoarea Dvs. Sîntem absolut de acord cu întregul conținut.

„Sute de mii de oameni au fost arestați și asasinati, mulți din ei, pentru că au aderat la P.N.T. Fujini au avut șansa să supraviețuiască în numelelor închisori și lagăre. V-ați întors văredată de însemna o săptămîna, o lună, un an de pușcărie?”

„Noi reprezentăm ceea mai puternică stavilă. Împotriva neocomunistilor, ce doresc să-și infiltreze pe viitorii ceaușisti, în toate posturile de conducere. Lupta noastră li deznădejde. Ne urăsc. Cu altă ură lor este mai mare, cu cît ei văd că se prăbușesc pretutindeni.

Armele lor, sînt minciuna, desinformarea, amenințarea... Ei se tem de noi, că ne vom răzuna. Dar noi, după glasul bible „Nu vom moași păcătoșilor ei îndreptarea lor”.

Stelu George din Satu-Mare, al cărui tată a murit în închisoarea de la Aiud, începînd o pedepsă de 20 ani, so-cotit ca „opozitionist”, p.e.r. iar nepotul său, ofiter, își pierde viața în revoluție, are tot dreptul să se ridice cu indignare împotriva neocomunistilor.

Scrisoarea sa, foarte documentată, sperăm să o publicăm în întregime, cînd spațiul ne va permite.”

CEZAR PUTU